

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9⁰⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22-636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

I Wielkiego Postu

18 lutego 2018 r.

LITURGIA SŁOWA

Rdz 9,8-15; Ps 25; 1 P 3,18-22; Mk 1,12-15

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał na pustyni czter-

dzieści dni, kuszony przez Szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”

– *Oto słowo Pańskie.*

W ubiegłą środę, 14 lutego, swoje imieniny i urodziny obchodził nasz Ksiądz Proboszcz Walenty Królak.

Pragniemy i my, jako redakcja niedzielnego biuletynu, dołączyć swoje słowa do składanych życzeń,

i z całego serca, polecając Ciebie Bogu i Jego Matce, życzyć, Wielebny Księżu, byś każdego dnia podążał z ufnością, nadzieją i radością za Najwyższym Pasterzem,

Panem Jezusem. By Pan błogosławił Tobie obficie, obdarzał zdrowiem

i potrzebnymi łaskami. Twoje serce niech przepętnia miłość, bliskość Boga i Jego Matki, Maryi. Dziękujemy, że Pan Bóg posłał Cię

tutaj i postawił na naszej drodze, obiecujemy codziennie pamiętać o Tobie w naszych modlitwach,

wspierać na wszelki sposób Twoją duszpasterską pracę.

Dziękujemy za tak wiele dobrych i pięknych rzeczy,

które stale czynisz, Drogi Księżu Proboszczu,

dla naszej wspólnoty parafialnej. Dziękujemy za głębokie i mądre słowo Boże, które wygłaszasz, i nas nim karmisz,

tak jak Dobry Pasterz, który dba o swoje owce, tak jak Dobry Ojciec, który daje swoim dzieciom dobre rzeczy.

Bóg zapłać! Prosimy o więcej! Szczęść Boże!

Redakcja oraz Parafianie

Jezus udając się na pustynię, by odbyć czterdziestodniowy post, prowadzony był przez Ducha Świętego. Mógł się oprzeć każdej pokusie szatańskiej, bo miał poczucie synowskiej więzi z Ojcem, której nie zdołał naruszyć zły duch. Nasza wielkopostna pokuta swoje motywy znajduje w wierze i w miłości do Boga. Nie może być pustym gestem ani czynnością niewolniczą, wymuszoną zewnętrznymi okolicznościami, choćby nawet świętymi. Przez chrzest, który nas wybawił z potopu grzechu, staliśmy się przybranymi dziećmi Boga, kierowanymi przez Ducha Bożego, i dlatego autentyczne chrześcijańskie nawrócenie dokonuje się w wolności i radości.

Paweł Stasiński OFM Cap, Oremus

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA WIELKI POST 2018

„Ponieważ wzmoże się nieprawość, ostygnie miłość wielu” (Mt. 24,12)

Drodzy Bracia i Siostry!

Ponownie zbliża się Pascha Pana! Aby nas do niej przygotować, Boga Opatrzność daje nam każdego roku Wielki Post, „sakramentalny znak naszego nawrócenia”, który zapowiada i urzeczywistnia możliwość nawrócenia się do Pana całym sercem i całym życiem.

Również w tym roku – przez to przesłanie – pragnę pomóc całemu Kościołowi w przeżywaniu z radością i w prawdzie tego czasu łaski; a inspiruję się w tym słowami Jezusa z Ewangelii Mateusza: „Ponieważ wzmoże się nieprawość, ostygnie miłość wielu” (24,12).

To zdanie zawarte jest w mowie dotyczącej końca czasów, wygłoszonej w Jerozolimie, na Górze Oliwnej, właśnie tam, gdzie rozpocznie się męka Pana. Jezus, odpowiadając na pytanie uczniów, zapowiada wielkie udręki i opisuje sytuację, w jakiej może znaleźć się wspólnota wierzących: w obliczu bolesnych wydarzeń pewni fałszywi prorocy wielu wprowadzą w błąd, tak iż grozić będzie wygaśnięcie w sercach miłości, która jest istotą całej Ewangelii.

Fałszywi prorocy

Słuchamy tego fragmentu i zastanawiamy się: jakie postaci przybierają fałszywi prorocy?

Przypominają oni „zaklinaczy węży”, to znaczy wykorzystują ludzkie emocje, aby zniewalać ludzi i prowadzić ich tam, gdzie chcą. Ileż dzieci Bożych daje się zwieść powabom trwającej parę chwil przyjemności, którą bierze się za szczęście! Ileż mężczyzn i ile kobiet żyje jakby pod urokiem iluzji pieniądza, który w rzeczywistości czyni ich niewolnikami zysku lub niegodziwych interesów! Ileż osób żyje, sądząc, że same so-

bie wystarczają, i padają ofiarą samotności!

Inni fałszywi prorocy to „szarlatani”, którzy proponują łatwe i natychmiastowe sposoby zaradzenia cierpieniom, środki, które okazują się jednak zupełnie nieskuteczne – jakże wielu młodym ludziom proponowane jest fałszywe remedium w postaci narkotyków, relacji „jednorazowego użytku”, zarobków łatwych, ale nieuczciwych! Jak wielu jest wciąż zaplątanych w sieć życia całkowicie wirtualnego, w którym relacje wydają się łatwiejsze i szybkie, a potem okazują się dramatycznie pozbawione sensu! Ci oszuści, proponujący rzeczy bez wartości, odbierają natomiast to, co jest najcenniejsze, jak godność, wolność i zdolność kochania. To pokusa próżności prowadzi nas do tego, że puszymy się jak paw... i potem się ośmieszamy; a ze śmiechności nie ma powrotu. Nic dziwnego: od zawsze diabeł, który jest „kłamcą i ojcem kłamstwa” (J 8,44), przedstawia zło jako dobro, a fałsz jako prawdę, aby zmylić serce człowieka. Dlatego każdy z nas jest wezwany do tego, by w swoim sercu rozeznawał i badał, czy jest zagrożony przez kłamstwa tych fałszywych proroków. Trzeba się nauczyć nie zatrzymywać na poziomie bezpośrednim, powierzchownym, ale rozpoznawać to, co zostawia w nas dobry i trwalszy ślad, bowiem pochodzi od Boga i służy rzeczywistości naszemu dobru.

Zimne serce

Dante Alighieri w swoim opisie piekła wyobraża diabła siedzącego na lodowym tronie; mieszka on w mrozie stłumionej miłości. Zastanówmy się zatem: w jaki sposób stygnie w nas miłość? Jakie sygnały wskazują nam, że miłość w nas może wygasnąć?

Tym, co gasi miłość, jest przede wszystkim chciwość pieniądza, będąca „korzeniem wszelkiego

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

946 Po wyznaniu wiary w "święty Kościół powszechny", Symbol Apostolski dodaje "świętych obcowanie" (komunia świętych). Artykuł ten jest w pewnym sensie dalszym ciągiem poprzedniego: "Czymże jest Kościół, jak nie zgromadzeniem wszystkich świętych?" Kościół jest właśnie komunią świętych.

947 "Skoro wszyscy wierzący tworzą jedno ciało, dobro jednego jest przekazywane innym... Należy więc wierzyć, że istnieje w Kościele wspólnota dóbr. Najważniejszym członkiem jest jednak Chrystus, ponieważ On jest Głową... Dlatego dobro Chrystusa jest przekazywane wszystkim członkom, a dokonuje się to przez sakramenty Kościoła". "Jedność Ducha Świętego, który ożywia Kościół i nim kieruje, sprawia, że wszystko to, co Kościół posiada, jest wspólne tym, którzy do niego należą".

948 Pojęcie "komunia świętych" ma więc dwa znaczenia, ściśle ze sobą powiązane: "komunia w rzeczach świętych (sancta)" i "komunia między osobami świętymi (sancti)".

Sancta sanctis! - "To, co święte, dla tych, którzy są święci" - taką aklamację wypowiada celebrans w większości liturgii wschodnich w czasie podniesienia świętych Darów przed udzieleniem Komunii. Wierni (sancti) są karmieni Ciałem i Krwią Chrystusa (sancta), by wzrastać w komunii Ducha Świętego (Koinonia) i przekazywać ją światu.

zła" (1 Tm 6, 10); jej następstwem jest odrzucenie Boga, a zatem szukania pociechy w Nim – wolimy nasze przygnębienie niż pokrzepienie Jego Słowa i sakramentów. To wszystko przeradza się w przemoc, obracając się przeciwko tym, których uważamy za zagrożenie dla naszych „pewników”, jak

nienarodzone jeszcze dziecko, chory starzec, gość będący przejazdem, cudzoziemiec, a także bliźni, który nie odpowiada naszym oczekiwaniom.

Również świat stworzony jest milczącym świadkiem tego oziębienia miłości; ziemia jest zatruta przez odpady, wyrzucane niedbale i dla interesu; morza, które także są zanieczyszczone, muszą, niestety, kryć szczątki licznych rozbitków przymusowych migracji; niebiosy – które w zamyśle Boga wyśpiewują Jego chwałę – są poorane przez maszyny, które zrzucają narzędzia śmierci.

Miłość stygnie również w naszych wspólnotach; w adhortacji apostołskiej „*Evangelii gaudium*” starałem się opisać najbardziej ewidentne oznaki tego braku miłości. Są nimi: egoistyczna gnusność, jałowy pesymizm, pokusa izolowania się i angażowania w nieustanne bratobójcze wojny, mentalność światowa, która skłania do zajmowania się tylko tym, co pozorne, osłabiając w ten sposób zapał misyjny.

Co robić? Jeżeli zauważamy w sobie i wokół nas opisane przed chwilą oznaki, to właśnie Kościół, nasza matka i nauczycielka, wraz z niekiedy gorzkim lekarstwem prawdy proponuje nam w tym okresie Wielkiego Postu słodki środek – modlitwę, jałmużnę i post.

Gdy poświęcamy więcej czasu na modlitwę, pozwalamy naszemu sercu odkryć ukryte kłamstwa, którymi zwodzimy samych siebie, by ostatecznie szukać pociechy w Bogu. On jest naszym Ojcem i chce, abyśmy mieli życie.

Praktykowanie jałmużny uwalnia nas od chciwości i pomaga nam odkryć, że drugi człowiek jest moim bratem – to, co mam, nie jest nigdy tylko moje. Bardzo bym chciał, żeby jałmużna stała się dla wszystkich prawdziwym, autentycznym stylem życia! Bardzo bym chciał, abyśmy, jako chrześcijanie, brali przykład z apostołów i widzieli w możliwości dzielenia

się z innymi naszymi dobrami konkretne świadectwo komunii, jaką żyjemy w Kościele. Odnośnie do tego posłużę się napomnieniem św. Pawła, kiedy zachęcał Koryntian do zbiórki na rzecz wspólnoty w Jerozolimie: „To przyniesie pożytek wam” (2 Kor 8, 10). Dotyczy to w sposób szczególny Wielkiego Postu, kiedy to liczne organizacje przeprowadzają zbiórki dla Kościołów i społeczności znajdujących się w trudnych sytuacjach. Jak bardzo bym chciał, abyśmy również w naszych codziennych relacjach, za każdym razem, kiedy brat prosi nas o pomoc, pomyśleli, że jest to wezwanie Bożej Opatrzności: każda jałmużna jest sposobnością, aby uczestniczyć w Opatrzności Boga względem Jego

dzieci; a jeżeli On dziś posługuje się mną, abym pomógł bratu, to czyż jutro nie zatroszczy się także o moje potrzeby – On, który nie daje się prześcignąć w hojności?

Post, na koniec, odbiera siłę naszej przemocy, rozbiera nas i stanowi wielką okazję do wzrastania. Z jednej strony, pozwala nam doświadczyć tego, co odczuwają ludzie, którym brakuje nawet tego, co niezbędnie potrzebne, i których na co dzień dręczy głód; z drugiej strony, wyraża stan naszego ducha, złaźnionego dobroci i spragnionego życia Bożego. Post nas przebudza, powoduje, że stajemy się bardziej wrażliwi na Boga i na bliźniego, budzi na nowo wolę posłuszeństwa Bogu, który jako jedyny zaspokaja nasz głód.

Chciałbym, aby mój głos dotarł poza granice Kościoła katolickiego, aby osiągnął was wszystkich, mężczyzn i kobiety dobrej woli,

otwartych na słuchanie Boga. Jeżeli tak jak my jesteście zasmuceni szerzeniem się niegodziwości w świecie, jeżeli niepokoi was lodowacenie paraliżujące serca i działania, jeżeli widzicie, że słabnie poczucie wspólnego człowieczeństwa, przyłączcie się do nas, byśmy razem błagali Boga, by razem z nami pościć i razem dawać, ile możecie, żeby pomóc braciom!

Plomień Paschy

Zachęcam przede wszystkim członków Kościoła, aby z zapałem podjęli drogę wielkopostną, czerpiąc wsparcie z jałmużny, postu i modlitwy. Jeżeli niekiedy wydaje się, że miłość gaśnie w wielu sercach, nie jest tak w sercu Boga! On daje nam wciąż nowe okazje, abyśmy mogli znów zacząć kochać.

Dobłą okazją będzie, również w tym roku, inicjatywa „24 godziny dla Pana”, która jest zachętą do tego, by sakrament pojednania był sprawowany w kontekście adoracji eucharystycznej. W 2018 r. odbędzie się ona w piątek 9 i w sobotę 10 marca, a inspiracją do niej będą słowa z Psalmu 130, 4: „Ty udzielasz przebaczenia”. W każdej diecezji przynajmniej jeden kościół pozostanie otwarty przez 24 godziny bez przerwy, co stworzy sposobność do modlitwy adoracyjnej i do spowiedzi sakramentalnej.

W noc Zmartwychwstania Pańskiego będziemy na nowo przeżywać sugestywny rytuał zapalenia paschału: światło, odpalone od „nowego ognia”, stopniowo rozproszy mrok i oświeśli zgromadzenie liturgiczne. „Niech światło Chrystusa, chwalebnie zmartwychwstałego, rozproszy ciemności naszych serc i umysłów”, abyśmy wszyscy mogli na nowo przeżyć doświadczenie uczniów z Emaus – słuchanie Słowa Pana i karmienie się Chlebem eucharystycznym sprawi, że nasze serce będzie mogło znów płonąć wiarą, nadzieją i miłością.

Błogosławię Wam z serca i modlę się za Was. Nie zapominajcie modlić się za mnie.

OGŁOSZENIA

1. W Wielkim Poście serdecznie zapraszamy na:
 - *Drogę krzyżową* – w piątki o godz. 16.30 dla dzieci, o godz. 17.30 dla dorosłych, o godz. 19.30 dla młodzieży;
 - *Gorzkie żale* z kazaniem pasyjnym – w niedziele o godz. 17.30;
 - *Jutrznię z Godziną czytań* – o godz. 6.00 (od poniedziałku do piątku).
2. Adwentowe rekolekcje parafialne odbędą się w tym tygodniu – od 22 do 25 lutego!
Poprowadzi je ks. Piotr Jutkiewicz, doktorant w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie.

PROGRAM REKOLEKCI ADWENTOWYCH

Czwartek - 22 lutego

- Godz. 9.00 – Msza św. z nauką;
Godz. 18.30 – Msza św. z nauką;
Godz. 20.00 – Konferencja.

Piątek - 23 lutego

- Godz. 9.00 – Msza św. z nauką;
Godz. 18.30 – Msza św. z nauką;
Godz. 20.00 – Adoracja Krzyża z Konferencją.

Sobota - 24 lutego

- Godz. 9.00 – Msza św. z nauką;
Godz. 18.30 – Msza św. z nauką;
Spowiedź święta w godzinach: 7.00–13.00; 15.00–19.00.

Niedziela - 25 lutego

- Msza Św. z nauką i zakończenie rekolekcji o godz. 8.30; 10.00; 13.00, 18.30 i 19.45.

Serdecznie zapraszamy!

3. Papież Franciszek ustanowił Nadzwyczajny Rok Świętego Józefa Kaliskiego w Narodowym Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu. Dlatego wyeksponowaliśmy obraz św. Józefa i zachęcamy do modlitwy, by głębiej i na nowo odkryć, jak potężnym orędownikiem jest św. Józef, patron małżonków, rodzin chrześcijańskich, ojców, sierot, wszystkich pracujących, uciekinierów i dobrej śmierci.
4. Kurs do bierzmowania dla dorosłych – rozpoczyna się 2 marca. Spotkania będą odbywać się w piątki o godz. 19.30 w Kaplicy Matki Bożej. Zapisy w kancelarii i na pierwszym spotkaniu. Szczegóły na stronie internetowej.
5. W przyszłą niedzielę – Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Tego dnia ofiara do puszek jest przeznaczona na rzecz Dzieła Pomocy Misjonarzom *Ad Gentes*.
6. Zapraszamy do zamawiania intencji mszalnych. Są jeszcze wolne intencje na Msze św. poranne. Włączajmy swoje sprawy, troski i radości w modlitwę Kościoła.
7. Jest możliwość przekazania 1% podatku na rzecz zespołu Caritas w naszej parafii. Szczegóły w gazetce parafialnej. Zachęcamy do podzielenia się podatkiem na rzecz biednych.
8. W tym tygodniu obchodzimy: w czwartek – święto **Katedry Świętego Piotra, Apostoła**;

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

*Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki parafialnej.
Ofiarodawcom i Czytelnikom składamy serdeczne Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafialnie.

Przygotowanie gazetki i druk, tel. 512 663 968

www.swaugustyn.pl